

ΤΡΑΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΣΤΟ ΚΛΟΝΤΙΚΕ

TOY TZAKLENTON

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενοῦ καὶ τέλος)

“Οταν τέλος ὁ Μόργκανσον κατώθισε νά καθησιχάσῃ τὰ νεῦρα του, τράβηξε τὸ κυνηγετικὸν τοῦ μαζάρι καὶ ἔρχεται νά κομψάται τὴν ἄλειψην, διό πιὸ γρήγορα τοῦ ἐπέτρεψεν τὰ παγκομένα τοῦ δάχτυλα καὶ ἡ μεγάλη του ἑξάτηλη. “Οταν τελείστω αὐτὴν τὴ δουλειά διάλεξε ἐνα μεγάλο κομμάτιον κρέατος καὶ σύνθησε νά τὴ σκηνὴ του, διόπι προηγούμενός αναχάρασται νά σταθῇ εἰκονί τοῦ μάλιστον φορές στὸ δούριο του ἀπὸ τὴν κούφασι.

Στὴ σκηνὴν τοῦ ἔμψυχου ἔνα κομμάτι κρέας, μὰ εἰλεῖ τὴ φρόντιση νὰ μὴ τὸ φάνη διὸ μονομάται. Τὸ μέτρον αὐτὸν δικαίωσε, γιατὶ τὸ στομάχι του εἰλεῖ μεινεῖ πολὺ λέπες μέρες διεισαν καὶ πεινασμένο.

Μόλις συνήθισε κάποιον ἐπάνω στὸ γήρανο, Σταύριον ἔλαυνθο θάλψει περάσσει ταῦθα ποὺ αὐτὸς κομμάτια τὴν ἄλειψη. Μᾶ δὲν τὸν ἔνιωσαν καθόλου γι' αὐτὸν. Οἱ Μόργκανσον εἰλεῖ ἀλλάξει τόρον τοῦ σχέδιο. Τὸ κρέας τοῦ ζώου ποιῶνταν πεντητές σέντες ἢ λίθρος καὶ σκεπτόταν νά πάνη τὸ τούλησην στὴ Μίντα, ποὺ δὲν ἀπέτελε ἀπὸ κεφαλὴν τοῦ παρὰ τοῦ μίλια. Μὲ τὰ κρούματα, δὲν ἄγνωστα ἔνα ζευγάρι σκυλιά, τρόφιμα καὶ κατνό. Καὶ τὰ σκυλιά θὰ ἔσπεραν τὸ ἔλαυνθο του πρός τὸ νησά, πρὸς τὴν θάλασσα, πρὸς τὸν ήλιο, πρὸς τὸν πολιτισμό...

Μὲ η πεντα του εἰλεῖ ζευγάρχοισε. Δὲν τὴν ἔννοισθε δικαῖος πει τὸν ἔνα, πόνον καὶ μονότονον, διώσις την ἔννοιασθε ὡς τόρον ἀλλὰ σὰν μιὰ ἐπιθυμία διατεραστικὴ καὶ ἀκατανόητη. Σταύριον μὲ βαρύν βῆμα πρὸς τὴ σκηνὴ του καὶ ἔντονος ἔβλα κομμάτια κρέατος. Επειτα γέμεις τὴν πίτα του μὲ τριγλά τεράνη ἀπὸ τοῖς καὶ τὴν κάτινσε. Κατόπιν ἀρχούσε νά ψήνη ἐν τρίτῳ κομμάτιον κρέατος.

Μᾶ δὲν σταμάτησε οὔτε οὐτό. Τὸ ἔγαγε γρήγορα—γρήγορα καὶ ἔκψησε καὶ ἄλλο. “Ἐτοι τὸ ἔνα κομμάτι διαδεχόταν τὸ ἄλλο.

Αὐτὴν ἡ δουλιά βάστηξε ὡς τὸ μεσημέρι, δταν ἔξαρτα συνιλογίστηκε τὸν μαρτυρὸν ποὺ μεταφέρει τὰ σάνε τὸ κρέας του καὶ ποιῶντας πάλι πρὸς τὸ μέρος δτον εἰλεῖ ἀφῆσαι τὰ κομμάτια τῆς ἄλειψης. “Έκωντες εἰσερκά ωρὰ ἐλάτια καὶ σγραπτίστηκαν μὲν αὐτὸν ἔνα εἰδος κιριδιάτος, ἐπάνω στὸ διστόνιο τοποθέτησε διὸ τὸ κρέας, ἐπειδὴ δὲν μπορούσε νά τὸ ζευγάριον ἀλλοιώσῃ.

“Άμα τελείστως καὶ αὐτὴν τὸ δουλειά, ξαναγύρισε στὴ σκηνὴ του, δτον μαζόντος τοῦ ζευγάριού την κομμάτια ἔνα ἀτελείστον γλέντι. Τὰ μπατέκια, ὅτεινιστα, διαδεχόντυσαν τὸ ἔνα τὸ ἄλλο. Καταθόρχησε ἐνώπιοι λιτρές διλούπηρες κρέατος. Επειτα πάγκτως καὶ ποιὸν πλαγιάσει, ἔγαγε ἔνα ἀκόμα κομμάτιον κρέατος.

Δὲν εἰλεῖ διως πέντε λεπτά ποὺ τυλίχησε στὶς κονδύλες του καὶ σκηνήστηκε πάλι. “Ηταν τόσο πρωταριανός, διώσει τοῦ φαινόντων πώς θὰ σκάσῃ καὶ ἔγαγε ἔνα ἀκόμα κομμάτιον κρέατος.

Τὴν ἄλη μέρα τὸ πρωτ, ὁ Μόργκανσον, ξυτνῶντας, νόμισε πῶς ἔβγανε ἀπὸ τὰ σπατάδια τοῦ θανάτου. Στ’ αὐτὰ τον ἀντηρησαν περιέργους πήσει. Μᾶ δὲν θυτόταν πειά τὸ μέρος ποὺ βοσκόταν καὶ κατέταξε ἥλιθια γύρω του. Τὰ ματιά του τότε ἔπεσαν ἐπάνω στὸ μαγκάλι του, δτον βρωσκόταν ἀκόμα ἔνα κομμάτι ἀπ’ τὸ τελευταῖο τον ματρέται.

Τότε τὰ θυμήθηρε ὅλα. “Αρχισε νά τρέμη καὶ συγκέντρωσε ὅλη τὴν προσοχή του στοὺς ἀλλόποτους ἡχούς ποὺ ἦναν πού. Πτεάζτηρε ἀπὸ τὰ σκεπάσματα του, μάνινταις μὲν βλαστήμα, καὶ θύλησε νά φρεσό της μπότες του. Μᾶ τὰ πόδια του, ἀφανισμένα ἀπὸ τὸ σκορδοτόνο, δὲν ἔληρησαν καὶ ἡ προστάτης ποὺ κατεβαίνει νά τὰ κάψη, τοῦ ἀπόσταση μά δινατή κραυγή δόδηνης. Ξανάρχισε τότε πὸ ἀργά τὴν προστάσει του καὶ ἀφοῦ κατέβωσε μὲ γλύκιον πόνους νά φρέση τὶς μπότες του, βγήκε αὖτὶ τὴ σκηνὴ του.

Βρωχημού, μὲ οὐδηλιαγάττα ἔπειταν ἀμέως ὃς στ’ αὐτιά του καὶ, παρὸ πλούτο τοὺς πόνους του, ἔβησε τὸ βῆμα του, βγάζοντας δινατές κραυγές. Σάν προχώρωσε λίγο, εἶδε ἔνα κοτάδι λίκον ποὺ ἔτρεψαν ἐπάνω στὸ χώρι. Τὸ λικόνια ποὺ εἰλεῖ στήσει, βρωσκόταν εωρασμένο καταγῆς. Οι λίκοι είχαν φάει διό τὸ κρέας του καὶ τόρα δρεγαναν, δτο ποὺ γρήγορα μπορούσαν, αφίνοντας πάσι τοὺς μόνο τὰ κόκκαλα.

Οἱ Μόργκανσον αναμέτρησε μέρας διό την έκτα τῆς κατασφροφῆς. Γιὰ μὰ σταγήν στάθηκε ἀκάνητος, κυττάζοντας μπροστά του μὲ τὸ βλέμμα σύγρια καὶ δοῦλο. Ή εὐτιχία, ποὺ τόσο τὴν εἰλαντεῖ, εἴη διαλιθεῖ μονομάται.

“Επειτα διως κατιωρθούσε νά ἐπιβήη στὸν ἔωτρο του. “Η ντομονή ζωγραφίστηκε μέσα στὸ χώρι, βρήκε μερικά κομμάτια κρέατος ποὺ τὰ θορία, μέσα στὴν ἀφθονία τῆς λείας τους, τὰ είχαν περιφρονήσει.

Ετοι ὁ Μόργκανσον πέρασε διό τὸ πρωτικό μεταφέροντας δις τὴ σκηνὴ του τὰ πολύτιμα πολελύματα τῆς ἄλειψης. “Οταν τὰ συγκέντρωσε ὅλα, τ’ ἀναμέτρησε μὲ τὸ βῆμα του καὶ είπε :

— Θάρκο νά τρώω ἀρκετές βδομάδες ἀπόια. “Οὐα πάπει καλά.

Κατόπιν καθάρισε τὸ δίκανον τον καὶ μέτρησε τὰ φωτέα ποὺ τὸν ἀπόμεναν. “Ησαν ἔφτα. Γέμεισε τὸ διπλὸ του καὶ τρέψης γιὰ τὴ σκηνὴ τον στὴν κοίτη τοῦ ποταμοῦ. “Ολὴ τὴν ήμέρα την πέρασε παραμονεύοντας καὶ κοιλωριασμένος ἔπειτα στὸ χώρι...

Μὰ τίποτε δὲν φάγησε οὔτε τὴν ήμέρα αὐτὴν, οὔτε καὶ τὶς ἐπόμενες. Ήστόσο, κάρις στὸ κρέας, μολονότι τὸ σκορδοτόνο, τον εἰλεῖ κειροτερέψει καὶ τὸν ἔκενε νά

ιετοφέρη τρομερά, είχε άνακτησει μερικές δυνάμεις.

"Επειτ' από δχτώ μέρες, μάτι καινούργια έγιναν αρριστες ν' άπασχο-
λή τρομερά τό μιαλό τού Μόργκανσον. "Ηδεις μὲ κάθε τόπο νά
μάθη τη χρονολογία. Πόσο έχει ο μήνας; Πόσες ήμέρες είχαν πε-
σάσει από τότε ποιά ημέρας απ' τη Μίντο;

Τού πάσον θνως έπασε τό μιαλό του. Τού πάσον προσταθούσε νά
θυμηθῇ διάλογοι την ήμερα, έναν παραμόνευς στή σκοτιά του και
τη νίκτη την άποκαμψε. Πολλές φορες ή ίδεια αυτή την έκανε νά
ξεντάρη από τόν ήμερο του.

Στό τέλος, μή μιαρούντας παύ νά κρατηθῇ, άποφάσισε νά πάν στη
Μίντο, μή νά μάθῃ την πραγματική ημέρα που γένεται. Κι' αντό δέκανε...

"Η νίκτη είχε διττούσει διατηνά την είσοδο του στη μικρή αυτή
πολύτεκνη. "Όλες ήταν θρησκευτικές. Χωρίς γύνη αντιληπτός
από κανένα, διεύθυνε πρός τη φιλόξενη ταβέρνα.

Μόλις άναψε τήν πόρτα της, τραβήγκηκε πάν στην παντομένος. Τό
φων τόν έγινε. Τέλος, όταν τα μέτια του ξεκατάνταν, διέκοπε τρεις
άνθρωπους. Από τό πατώσον τους κατάλαβε μέσως πάν τους τα σειδιδι-
τες που ταξιδεύειν, άκολουθηντας την παγκομηνή κοιτή του Γούναρον.

Μία κατά δέν ποτέ είχε δει καθόλου, αντό σήμερα πάν καθέβαν
τό ποτάμι πρός τή διεύθυνση τής σκοτιάς του. Σίγουρα θα κοιμότου-
σαν τή νύχτα στό πανδούσον και τό προϊ θα συνέργουν τό δρόμο τους.

— Καλό αντό! σούρεψτε μέσα του δό Μόργκανσον.

Βλέποντάς τον διαβερνάρης, τόν άνα-
γνώρισε και τον φωνάξει :

— Γεια σου, φίλε... Νόμιζα πάν είχες
πεθάνει...

— Α! έχανε δό Μόργκανσον πετρεμέ-
νος. 'Αλληθεια.

Είχε ζάψει πειά τή συνήθεια νά κοινωνεί-
ζη και ή φωνή του ήταν στη γηγενή κι' άλλοτε.

— Πάνε παραπάνο από δύο μήνες από
τότε που ημέρες από δύο.... έξασολούσθησε
δό ξενοδόχος. Ποιν βρισκόσουν όλον από
τόν παραράπτοντα;

'Ο Μόργκανσον, για νά τον άπωτηση,
πατέψιμε στό φέμα.

— "Έκοβα έντια, είτε, για λογαριασμό
ένος πράκτορος τής έταιρειας τών άπω-
πλούτων του Πιούνον.

— Και πού διάβολο κόβεις τή έντια σου,
σύντροφος ; τών γήπετος τό ταβερνάρης.

— "Ω! έχι και μαργαρίτα από δύο..., είτε
δό Μόργκανσον. Μέσα στή δύση ποιν βρί-
σκοντανε στήν αριστερή δύση το πατωματο.

— "Ωραία! έχανε τον άπωτηση... "Ω-
ραία! Θέλεις τώρα ένα ποτηράκι ;

Καθώς δό Μόργκανσον πλησίασε στόν
πάγκο, λιγά έλειψε νά πέση κάποια από τή
χαρά του. "Ένα ποτήρι... Ενχαριστώς θα
γονάτιζε μπροστά στήν ταβερνάρη και θα
τον τύλιγε γήρω από τή πόδια τή ζέρω του.

Θέλεις τον τόν εύνασμοτήση, μά τραβά-
μεις μερικά άπωταντά λόγια.

"Άδειασε διαδοχικά δύο ποτήρια ούσου. "Έννοιωσε τό κεφάλι του
νά στριφτογήική με την πάρεβλα.

Είδε σάν σε σύννεφο τότε, δητή ή ένας από τούς ταξιδιώτες, ένας
ψηλός άνδρας με πλατειούς διμοις και μεγάλη γενειάδα, πλήρωσε
στήν ταβερνάρη δό λογαριασμό τής παρές του. Μέ το θωλή μάτια
τού πρόσετο, δη, είχε βγάλει από τό πάροι το τέλη τοι τέλη τοι ένα μάτος τραπεζο-
γαριμάτια.

'Ο Μόργκανσον με μιας ξαναγήρισε στήν πραγματικότητα και τό
βλέμμα του φοιτήστηκε από μά ξενογή φάγαν. "Ήσαν τουτεργονο-
μάτια τον έκαπο δολλαρίουν! "Ήσαν ή ξοή! Και τί ξοή!... Χρεά-
στηρα κάνη χρηματοποίηση τήν πέλεση για τή δέληση, έσανε από τό-
πον άνθρωποι απότο, δη τον πάροι κατά τή ζερά μά κανένη σ' στήν

— Ο άνθρωπος με τή μαύρη γενειάδα έκανε νόρια σ' ένων από τούς
συντρόφους του, δη δύοις στριφτογήικές μερικές και τορδήσεις από τό σκα-
κάνα τόν τοίτο ταξιδιώτη, δη είδος γήγεντος, με ξανθή μαλλιά—
δη δύοις κομπότας στήν καρέκλα.

— Σήκω, "Ολέξων τον είτε. Είνε θά νά κοιμηθούμε...

— Ο "Ολέξων άναψε τά μάτια του και χασμογήικήτηκε.

— Θά κοιμηθείτε πολύ νωρίς, παρατηρήστε διαβερνάρης. Γιατί
εστο;

— Πρέπει αύριο τό προϊ νά ξινανίσουμε πολύ νω-
ρίς, τον άπαντηρος δό άπωτηση με τή μαύρη γενειάδα,
γιατί θέλουμε νά είμαστε τό βράδιο στό Σέλταρο.

— Γιά νά γιοττόστετε έξει τά Χριστούγεννα;

— Ακριθέσ...

Οι τρεις ταξιδιώτες έξασφαντήραν από τήν έσ-
τερην πόρτα του μιαγάνοικού δό Μόργκανσον, δη δύοις
μόλις θύμησε τήν άφροδιτή για τήν διότια είχε
τάξει στη Μίντο, κατάλαβε ποις ήταν παραμονή Χρι-
στουγέννων.

— Έννοιωσε μεγάλη ενχαριστήση, μαθαίνοντάς το αύ-

τό, μά οι τρεις ταξιδιώτες με τό μάτος τών τραπεζογραμματίων,
τών έκαναν νά τήν ξεκάση πολὺ γρήγορα.

— Άπεις πού έχει τή μανόγι γενειάδα, είτε διαβερνάρης, είνε
διά Τέλων Τόμον. "Έχει μαζένει δις τώρα δινό έκαπομπόνια δολλάρια
και θά μαζένη κι' άλλα.... Τώρα θα πάω κι' έγω νά κοιμηθῶ. Θέ-
λεις, ποιν φύγεις, άκουμα ένα ποτήρι;

— Ο Μόργκανσον εδίστακε νά πή νά, γιατί ή τοτέπη του ήταν ά-
δεια. Μά διαβερνάρης έξασολούνθησε :

— Από διά τη πάη για τά καλά Χριστούγεννα... Μήν άρνιεσαι...
Θά μοι τό πληρώσης διατηνάσθησα.

Τό κεφάλι του Τόμον έγραψε στήν άσπρη γένιον την έντονη
ημέρα την έκανε ποτόσια παθημένος καθώς ήταν στό χώρι, άνα-
πτησης.

Είχε άκουσει μαφώνια φωνές άνθρωπων και γαυγίσματα σκύλων.

Σέ λίγη δέ φάτηκε τό καρφεάν, ποιν τόσο περίμενε.

Μπροστά πήγαν, σάν πούσκοτος, δη τρίτος άνθρωπος τού.
Μπροστά πήγαν, σάν πούσκοτος, δη τρίτος άνθρωπος τού.
"Όταν έκανε πάντας καρέκλας για τά πορτοκάλια τόν ήταν άφοτο κέρι
και καρέκλας τους, για τά πορτοκάλια τους, για τά πορτοκάλια τους,
της στρεάνι. Και γράψει μαφώνια και γράψει στήν έ-
ρημη τή θάλη : «Τό δαστυλίδι μάλαμα και τό φιλο κό-
ραλλι. Τό δαστυλίδι κράτε το για σπόλιαση στό
και τό φιλο σου γράψει μου ποιδί θέν νά
(σού τό φέρμα). Κι' ή κόρη άποκρινάμενη τέτον γράψει :
«Τό δαστυλίδι τό πετά μ' δύο το τό
(γρασάρι). Και τό φιλο πού σοδδωσα μη μοδ τό
(στελάς πλω). Δέν μοδ κρειάζοντας φιλάλι γιατί άλ-
λον θ' σαρπούντο». I. ΠΟΛΕΜΗΣ

"Όταν έκανε πάντας καρέκλας τους, για τά πορτοκάλια τους,
της στρεάνι. Και γράψει μαφώνια και γράψει στήν έ-
ρημη τή θάλη : «Τό δαστυλίδι μάλαμα και τό φιλο κό-
ραλλι. Τό δαστυλίδι κράτε το για σπόλιαση στό
και τό φιλο σου γράψει μου ποιδί θέν νά
(σού τό φέρμα). Κι' ή κόρη άποκρινάμενη τέτον γράψει :
«Τό δαστυλίδι τό πετά μ' δύο το τό
(γρασάρι). Και τό φιλο πού σοδδωσα μη μοδ τό
(στελάς πλω). Δέν μοδ κρειάζοντας φιλάλι γιατί άλ-
λον θ' σαρπούντο». I. ΠΟΛΕΜΗΣ

"Όταν έκανε πάντας καρέκλας τους, για τά πορτοκάλια τους,
της στρεάνι. Και γράψει μαφώνια και γράψει στήν έ-
ρημη τή θάλη : «Τό δαστυλίδι μάλαμα και τό φιλο κό-
ραλλι. Τό δαστυλίδι κράτε το για σπόλιαση στό
και τό φιλο σου γράψει μου ποιδί θέν νά
(σού τό φέρμα). Κι' ή κόρη άποκρινάμενη τέτον γράψει :
«Τό δαστυλίδι τό πετά μ' δύο το τό
(γρασάρι). Και τό φιλο πού σοδδωσα μη μοδ τό
(στελάς πλω). Δέν μοδ κρειάζοντας φιλάλι γιατί άλ-
λον θ' σαρπούντο». I. ΠΟΛΕΜΗΣ

"Όταν έκανε πάντας καρέκλας τους, για τά πορτοκάλια τους,
της στρεάνι. Και γράψει μαφώνια και γράψει στήν έ-
ρημη τή θάλη : «Τό δαστυλίδι μάλαμα και τό φιλο κό-
ραλλι. Τό δαστυλίδι κράτε το για σπόλιαση στό
και τό φιλο σου γράψει μου ποιδί θέν νά
(σού τό φέρμα). Κι' ή κόρη άποκρινάμενη τέτον γράψει :
«Τό δαστυλίδι τό πετά μ' δύο το τό
(γρασάρι). Και τό φιλο πού σοδδωσα μη μοδ τό
(στελάς πλω). Δέν μοδ κρειάζοντας φιλάλι γιατί άλ-
λον θ' σαρπούντο». I. ΠΟΛΕΜΗΣ

"Όταν έκανε πάντας καρέκλας τους, για τά πορτοκάλια τους,
της στρεάνι. Και γράψει μαφώνια και γράψει στήν έ-
ρημη τή θάλη : «Τό δαστυλίδι μάλαμα και τό φιλο κό-
ραλλι. Τό δαστυλίδι κράτε το για σπόλιαση στό
και τό φιλο σου γράψει μου ποιδί θέν νά
(σού τό φέρμα). Κι' ή κόρη άποκρινάμενη τέτον γράψει :
«Τό δαστυλίδι τό πετά μ' δύο το τό
(γρασάρι). Και τό φιλο πού σοδδωσα μη μοδ τό
(στελάς πλω). Δέν μοδ κρειάζοντας φιλάλι γιατί άλ-
λον θ' σαρπούντο». I. ΠΟΛΕΜΗΣ

"Όταν έκανε πάντας καρέκλας τους, για τά πορτοκάλια τους,
της στρεάνι. Και γράψει μαφώνια και γράψει στήν έ-
ρημη τή θάλη : «Τό δαστυλίδι μάλαμα και τό φιλο κό-
ραλλι. Τό δαστυλίδι κράτε το για σπόλιαση στό
και τό φιλο σου γράψει μου ποιδί θέν νά
(σού τό φέρμα). Κι' ή κόρη άποκρινάμενη τέτον γράψει :
«Τό δαστυλίδι τό πετά μ' δύο το τό
(γρασάρι). Και τό φιλο πού σοδδωσα μη μοδ τό
(στελάς πλω). Δέν μοδ κρειάζοντας φιλάλι γιατί άλ-
λον θ' σαρπούντο». I. ΠΟΛΕΜΗΣ

"Όταν έκανε πάντας καρέκλας τους, για τά πορτοκάλια τους,
της στρεάνι. Και γράψει μαφώνια και γράψει στήν έ-
ρημη τή θάλη : «Τό δαστυλίδι μάλαμα και τό φιλο κό-
ραλλι. Τό δαστυλίδι κράτε το για σπόλιαση στό
και τό φιλο σου γράψει μου ποιδί θέν νά
(σού τό φέρμα). Κι' ή κόρη άποκρινάμενη τέτον γράψει :
«Τό δαστυλίδι τό πετά μ' δύο το τό
(γρασάρι). Και τό φιλο πού σοδδωσα μη μοδ τό
(στελάς πλω). Δέν μοδ κρειάζοντας φιλάλι γιατί άλ-
λον θ' σαρπούντο». I. ΠΟΛΕΜΗΣ

"Όταν έκανε πάντας καρέκλας τους, για τά πορτοκάλια τους,
της στρεάνι. Και γράψει μαφώνια και γράψει στήν έ-
ρημη τή θάλη : «Τό δαστυλίδι μάλαμα και τό φιλο κό-
ραλλι. Τό δαστυλίδι κράτε το για σπόλιαση στό
και τό φιλο σου γράψει μου ποιδί θέν νά
(σού τό φέρμα). Κι' ή κόρη άποκρινάμενη τέτον γράψει :
«Τό δαστυλίδι τό πετά μ' δύο το τό
(γρασάρι). Και τό φιλο πού σοδδωσα μη μοδ τό
(στελάς πλω). Δέν μοδ κρειάζοντας φιλάλι γιατί άλ-
λον θ' σαρπούντο». I. ΠΟΛΕΜΗΣ

"Όταν έκανε πάντας καρέκλας τους, για τά πορτοκάλια τους,
της στρεάνι. Και γράψει μαφώνια και γράψει στήν έ-
ρημη τή θάλη : «Τό δαστυλίδι μάλαμα και τό φιλο κό-
ραλλι. Τό δαστυλίδι κράτε το για σπόλιαση στό
και τό φιλο σου γράψει μου ποιδί θέν νά
(σού τό φέρμα). Κι' ή κόρη άποκρινάμενη τέτον γράψει :
«Τό δαστυλίδι τό πετά μ' δύο το τό
(γρασάρι). Και τό φιλο πού σοδδωσα μη μοδ τό
(στελάς πλω). Δέν μοδ κρειάζοντας φιλάλι γιατί άλ-
λον θ' σαρπούντο». I. ΠΟΛΕΜΗΣ

"Όταν έκανε πάντας καρέκλας τους, για τά πορτοκάλια τους,
της στρεάνι. Και γράψει μαφώνια και γράψει στήν έ-
ρημη τή θάλη : «Τό δαστυλίδι μάλαμα και τό φιλο κό-
ραλλι. Τό δαστυλίδι κράτε το για σπόλιαση στό
και τό φιλο σου γράψει μου ποιδί θέν νά
(σού τό φέρμα). Κι' ή κόρη άποκρινάμενη τέτον γράψει :
«Τό δαστυλίδι τό πετά μ' δύο το τό
(γρασάρι). Και τό φιλο πού σοδδωσα μη μοδ τό
(στελάς πλω). Δέν μοδ κρειάζοντας φιλάλι γιατί άλ-
λον θ' σαρπούντο». I. ΠΟΛΕΜΗΣ

"Όταν έκανε πάντας καρέκλας τους, για τά πορτοκάλια τους,
της στρεάνι. Και γράψει μαφώνια και γράψει στήν έ-
ρημη τή θάλη : «Τό δαστυλίδι μάλαμα και τό φιλο κό-
ραλλι. Τό δαστυλίδι κράτε το για σπόλιαση στό
και τό φιλο σου γράψει μου ποιδί θέν νά
(σού τό φέρμα). Κι' ή κόρη άποκρινάμενη τέτον γράψει :
«Τό δαστυλίδι τό πετά μ' δύο το τό
(γρασάρι). Και τό φιλο πού σοδδωσα μη μοδ τό
(στελάς πλω). Δέν μοδ κρειάζοντας φιλάλι γιατί άλ-
λον θ' σαρπούντο». I. ΠΟΛΕΜΗΣ

"Όταν έκανε πάντας καρέκλας τους, για τά πορτοκάλια τους,
της στρεάνι. Και γράψει μαφώνια και γράψει στήν έ-
ρημη τή θάλη : «Τό δαστυλίδι μάλαμα και τό φιλο κό-
ραλλι. Τό δαστυλίδι κράτε το για σπόλιαση στό
και τό φιλο σου γράψει μου ποιδί θέν νά
(σού τό φέρμα). Κι' ή κόρη άποκρινάμενη τέτον γράψει :
«Τό δαστυλίδι τό πετά μ' δύο το τό
(γρασάρι). Και τό φιλο πού σοδδωσα μη μοδ τό
(στελάς πλω). Δέν μοδ κρειάζοντας φιλάλι γιατί άλ-
λον θ' σαρπούντο». I. ΠΟΛΕΜΗΣ

"Όταν έκανε πάντας καρέκλας τους, για τά πορτοκάλια τους,
της στρεάνι. Και γράψει μαφώνια και γράψει στήν έ-
ρημη τή θάλη : «Τό δαστυλίδι μάλαμα και τό φιλο κό-
ραλλι. Τό δαστυλίδι κράτε το για σπόλιαση στό
και τό φιλο σου γράψει μου ποιδί θέν νά
(σού τό φέρμα). Κι' ή κόρη άποκρινάμενη τέτον γράψει :
«Τό δαστυλίδι τό πετά μ' δύο το τό
(γρασάρι). Και τό φιλο πού σοδδωσα μη μοδ τό
(στελάς πλω). Δέν μοδ κρειάζοντας φιλάλι γιατί άλ-
λον θ' σαρπούντο». I. ΠΟΛΕΜΗΣ

"Όταν έκανε πάντας καρέκλας τους, για τά πορτοκάλια τους,
της στρεάνι. Και γράψει μαφώνια και γράψει στήν έ-
ρημη τή θάλη : «Τό δαστυλίδι μάλαμα και τό φιλο κό-
ραλλι. Τό δαστυλίδι κράτε το για σπόλιαση στό
και τό φιλο σου γράψει μου ποιδί θέν νά
(σού τό φέρμα). Κι' ή κόρη άποκρινάμενη τέτον γράψει :
«Τό δαστυλίδι τό πετά μ' δύο το τό
(γρασάρι). Και τό φιλο πού σοδδωσα μη μοδ τό
(στελάς πλω). Δέν μοδ κρειάζοντας φιλάλι γιατί άλ-
λον θ' σαρπούντο». I. ΠΟΛΕΜΗΣ

του, έστριψε όλόληρο το Έλαυνθρο κι' ώρμησε μανιασμένος κατά τού Μόργκανσον.

Ο τελευταίος θέλησε νά φύγη, μά ό πελώριος μολοσσός τὸν πούκανε κι' δριμώτας έπειν τον, τοῦ ξέωσε τὰ μαργαρά δόντα του στήν κήνημα.

Ο Μόργκανσον κατώθισε νά ξεφύγη, μά ό αρρηστης ξανακάνει τού ζεύγος στα δόντα του. Τότε γύρισε τὰ νώτα του πρὸς τὰ σκούλα και ἐπειδὴ θυμῆθηκε τὸν "Οζέλον", δόνιος εἶχε πέσει λίγο πά μαργαρά, τράβηξε γά τὸ πτώμα του. Δὲν τὸν ξανακάνει καθέδραν γά τὸ δαγκωμένο πόδι του, ἀν μ' ἔτρεχε ἀτ' αὐτὸν ἀσθόνιον αἷμα. Ή μεγάλη του ἀρρητοῖς εἶχε ἀνοίξει, μά τὸ ἀγνοούσει.

Αὐτὸν πού ξανακάνει μεγάλη ἐντίνωσι στὸ Μόργκανσον, ήταν οὐ τρομερή χλωμάδα τοῦ "Οζέλον". Τὸ κατακόκκινο πρόσωπο του φωνάντα τώρα σάν ἀπὸ ἄστρῳ μόρμαρο. "Επειτα δέχοις νά φύγῃ τὸ πτῶμα. Τὸ μόνο πού βρήκε, ήταν ξανακάνει πορτοφόλι στη μέσα τούτη του σακακιού του. Τὸ δάνκης καὶ δέχοις νά τὸ φύγην προσεκύνει. Βρήκε δάμφιρα χαρτιά, ἐπιστολές, γραμματία, μά σύνταξις μετροπά....

Ο Μόργκανσον, ἀπογηγένενός, ἀπωράσις, προσεκύνει τὸ Έλαυνθρο. Μά μόλις θέλησε νά κυνηγῇ τοῦ φάντη πάντας τὸ ξανακάνει πόδι του πού εἶχε φιλάσσει στὴ γῆ. "Εσκυψε τότε και εἰδε γύρω ἀτ' τὴ μετόπια του μια λίμνη αιματος. "Επίσης οὐδὲ τὸ παντελόνι του ήταν καταματωμένο. Καταβάλλοντας μια τορμηθεὶς προσπάθεια, ξεκίνησε και πάτησε πού στο Έλαυνθρο.

"Αμέσως ο ωλοσσός πού τὸν εἶχε δαγκώσει, δέχοις νά μονηγράψῃ και δώμησε πρὸς αὐτὸν. Οι ἄλλοι συνίλοι ξέωνται τὸ ίδιο.

Ο Μόργκανσον δέχοις τότε νά κλαίῃ. "Επειτα γύρισε δεξιά και ἀριστερά, ἀνατοπάστωσε. Κατάπιν σκουπίστηκε τὰ δάκρυνά του πού εἶχαν παγύσει στὶς βλεφαρίδες του.

Σάν τρελλός, δέχοις νά στριφογριψῆι γύρω ἀτ' τὸ Έλαυνθρο, πότε κλαίγοντας και πότε ἀκτεύοντας τοὺς σκύλους νά τὸν ἀφήσουν νά πλησάσῃ.

"Πάγισε τὸν κυρίεναν, ἐνώ τὸ πόδι του, ἀτ' τὸ δυτικό τὸ αιματούλογος νά τρέχῃ, τὸ ξενιωθεὶς παραλιμνέον.

Καταναπάντης τὴ δάλη του, ξέκινε γά τὰ νά εξετάσῃ τὴν πληγὴν του. Μά μή μποράντας νά βαστοπηκή πειά, σωράστηκε στὸ χώρι.

Τὸ κεράμιο τοῦ τόρα δὲν στριφογριψῆι, μά ήταν άνικαντος πειά νά σπρωθῇ. Τὰ μέλη του είχαν κάποιες τὴ δύναμις τους και τὸ σῶμα του ήταν αἰδονέα.

Γύρισε τότε πρὸς τὸ Έλαυνθρο και εἰδε τὸ μολοσσό, δ δοτοίς Εγκλινει τὸ πρόσωπο του κυρίον του.

Τώρα πού είχε κάποιες τὴ μάχη, δ Μόργκανσον δὲν φοβόταν πειά. Είχε κλείσει τὰ μάτια του και φαντάστηκε τὸ θάνατο του. "Οταν δώσω θέλησε νά τ' ἀνοίξῃ πάλι, δὲν μπόθεσε. Κατάλαβε τότε δια τὸ πάγος τοῦ τὰ είλη φράσεις μά πάντας. Μά σύντα τοῦ κατέβαλε πειά και καμιά προσπάθεια νά τ' ἀνοίξῃ. Ο θάνατος ἔρχοταν. Τί τὸν ξενιώνακε γά τὸ σκοτάδι;

Δὲν δὲ πάστει ποτὲ διτού τὸ νά πεντάνη ήταν πράγμα τόσο είκοσι. Ή ἀγάπη τῆς ζωῆς τὸν είλη κάπει ὡς τώρα νά φοβάται τὸ θάνατο. Ή ζωή είχε διστριψίσει τὸ θάνατο.

"Επειτα ησίκασε. "Εννοιωθεῖ ήνα γιγαντὸς πούδησμα νά πόνον πλημμυρῆι ὀλόκληρο. Ούτε ξέσυγε πειά τὰ σιδηλακτή τῶν σκύλων.... Δὲν πόδερε πειά, οὔτε ξενιωθεὶς τὸ κρύο.

"Επειτα τὸ σκέψη τοῦ δέχοις νά λειτουργή πειά πάντας ἀτ' τὰ κλειστὰ μάτια του και δ Μόργκανσον, βγάζοντας ήνα στεναγμὸν ἀνασυρτίσεως, βιθίστηκε στὸν αἰώνιο θνητον....

TZAK LONTON

ΟΙ ΡΩΣΣΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

—Τὸ δλογο κυθερινούται με τὸ καλλινάκια μ' ή γυναίκα με τὴ μαγκούνα.

—Άγατα τὴ γυναίκα σου σαν τὴν ψυχή σου και κύτη την δτως τινάμεις τὴ γοΐνη σου.

—Δέρει τὴ γυναίκα σου τὸ πρωὶ ποιήσει τὸ τοσί και τὸ βράδυ ἀφρού δειτητῆστε.

Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

"Η εικόναν τοῦ σημερινοῦ μας ἔξωφυλλου είνει ἔργον τοῦ γνωστοῦ "Ελληνος καλλιτέχνου κ. Χριστοφή, με τὸν ξενῆς τίτλο ή μᾶλλον τὴν έξης χαρτομένη έξηγητο :

'Ο μεθισμένος έργατης γυναίκας τὸ πρωὶ σπάτη τοῦ τρεζήσαντας και νομίζοντας πώς κουνιέται ἡ γή κάτω ἀτ' τὸ πόδια του. "Εξαφανία βλέπει ξανανάπλασμα τῆς Οὐλεν νά γυρίζει τὸ κλειστὸν τοῦ νεροῦ και τὸν φωνάζει :

—Βρέ, έσν κάνεις τὴ γῆ και κουνιέται !...

ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ σὲ ἀπολύτως ίκανονοποιητικάς τιμάς παλαιά δάσκαλοις ειδικία, πατός εἶδους και πάσης γλώσσων, καθώς και δλόκληρος ειδικούθηκες. Γράψατε : «Μπουνέτο», Λέκα 7, Αθήνας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΟΝ

P. M.

Γνωστή ήταν τὸν τίτλον Μίκη—Μάνος. Πολὺ ἀγαπητή στοὺς κοσμικοὺς καπίλους, λεπτή, αἰλουροειδής, ἔξασια, χαροπωμένη. Την διακρίνει γοντρική χάρις, ή φυσιογνωμία της πολὺ έλαυνωτική, ντυμένη πάντοτε μὲ πολὺ γυνότιο και θυμάσιο σίσ. Θυσιάστης τοῦ Τένεν και τοῦ Γκόλφ. Τελευταίως θυμάζονται αἱ ἐμφανίσεις της στὸ Γκόλφ, διον παρουσιάζει φέρουσα ιδιόρυθμες πτυζάνες ἐμπλωμένη, μὲ μεγάλη κατεπελλή συντονισμένη.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὸ κυριώτερον κοσμικὸν γεγονός τῆς ἐποχῆς ήσαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Στιλ. Πιστολάκη μετὰ τῆς δύναδος Λασιούς Στεφάνου.

—Η στέψις ἔγινε στὶς 10 1/2 στὸ «Πτι Παλλαί» την παρελθούσαν Πέμπτην.

—Τὸ θέμα ήτο ἀπεργιάστηκεν ωραδότης. "Οιλι αἱ αἰθουσαὶ τοῦ Πτι Παλλαί και τὸ χωλί είχαν κυριολεκτικῶς αἴρεσθαι σάν κέντημα 'Κοπτελένια' ἀπὸ μικρά πρωταρτάνιλα. Κάτιοι αἰθουσαὶ σὲ άλλο χρώμα. Η αἰθουσαὶ ποὺ ἔγινε ήτο στέψις ήτο στοιλασμένο τὸ ταβάνι ὀλόκληρο ἀπὸ αἰστρα μικρά τρωαντάφυλλα.

—Μία είκονα νηπιαγωγώρων ἡ κάθιδος τῆς νύφης ἀπὸ τὴν μεγαλοπετρη σαλά, ἀσύλουσθημένη ἀπὸ ειρητέω μικρῶν δεσποτιδών, αἱ δοπιαὶ ἔφερον μιτλὲ σὲ τοναλέτες και ἀσπρα τρωαντάφυλλα.

—Η νύφη θυμάσια ίδεσθαι καμφόθησε, μὲ τοναλέττα ἀπότομος πεντούσης την Παρισάντα ψευτονάλιττε.

—Μεταξὺ τῶν κομψωτῶν ή δ. Φωτάδη μὲ ἀστρο και ρόδι ἐμπομένη, ή δις Α. Μαρούη θυμάσια καμφόθησης, μὲ ἀστρο τοναλέττα.

—Παρούσας διὰ τὸ χορευτικὸν 'Γερράνια' ἀπὸ παρούστη κομψωτερού.

—Μεταξὺ τῶν κομψωτῶν ή δ. Φωτάδη μὲ ἀστρο και ρόδι ἐμπομένη, ή δις Α. Μαρούη θυμάσια καμφόθησης, μὲ ἀστρο τοναλέττα.

—Τὸ κυλικείον ἔχαγεται πετρελαίου εἰς τὸν κήπον. "Ενα τραπέζι πελώρων εἰς πλάτος και μάρσος, σπολασμένη μὲ λοινούσια ρόδι και ἔξαιρον εἴδη σποντε και ἀναψυκτῶν.

—Όταν τὸ ζεῦγος τῶν νεονύφων ἐνεφανίσθη στὸν κήπο, τοὺς ιπτεδούσαντας μὲ ζητραφανῆς και ήταν εἰς ήγειαν τον.

—Ἐντοπεταῖσαν τὸ χορευτικὸν 'Γερράνια' ἀπὸ παρούστη κομψωτερού, ήταν πλήρες ἀπὸ κομψά ζεύγη.

—Ωραδότης τὸ θέματον τὸν δύνιδον μὲ τοναλέττες ἀπὸ δργκαντίν, μεταξὺ τῶν δούσιων αἱ δειπναράσσονται.

—Διν δργκαντίστες ξπαίζουν έναλλαξ ἔλαυνωντα φύλι και βάλις.

—Ἐπ τὸν Διπλωματικὸν Σώματος παρενέθησαν. Περιεβεταὶ Αμερικής, 'Αγγλίας, Αντόριας, Ρουμανίας, Τούρκιας και αἱ κυρία Ρωσίας μὲ διπτον θωμα τοναλέττα και Ἐνίς μὲ ρόδι δαντέλλα.

—Ἐπισής παρενέθησαν και και κ. Α. Μιχαλακοπούλου, και και κ. Κ. Βενιζέλου, φέρουσα τοναλέττα πολὺ εινωφρη μιτλὲ και διπτον βέστα, και και κ. Ι. Ηλιάσκου, και και κ. Δ. Αδούρδου, και και κ. Ματζίν, φέρουσα λεπτὴ τοναλέττα και ρόδι και μιτλὲ εσάρωτα, και και κ. Μιταρόφενη, και και κ. Βρετού, και και κ. Ηλ. Ηλιάσκου, και και κ. Εμμανήλη, και και κ. Βεζανή, ή κ. Χατζηπέτρου, αἱ δινές Βεζανή, ή μια μὲ ρόδι, ή θληη μετλ-σπέλ, καλλίγραμμα φορέματα, ή νοστιμωτάτη κ. Κρέκη, και και κ. Μελά, και και κ. Ο-κάρφε, μὲ τὸ σύνολον ἀνθομενης μὲ λοινούσια ζεύγη ρόδι, ή κ. Π. Μπέρτην ἀπὸ τὶς πλέον ειχάριστες ἐμφανίσεις, μὲ δαντέλλα μιτλέ, και και κ. Φίσερ, και και κ. Α' Αλεξανδρήη, και και κ. Φραντζήη, και και κ. Ν. Κιτσίκη, και και κ. Μελά, πολὺ χαροπωμένη μὲ μαργα, και και κ. Π. Νεγρεπόντη, πολὺ εινωφρη μὲ ειπωμενη.

H MONTAIN

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΣΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» δεχίζεις ή δημοσίευσις τῶν ὥρωντέρων σελίδων

ΤΟΝ ΑΓΕΚΟΜΑΤΟΝ ΤΟΝ ΓΝΩΣΤΟΤΕΡΟΝ ΑΤΘΙΔΟΝ

'Ανέδοτα ποιήματα μεγάλων 'Ελλήνων και ξανανάπλασμα τοῦ Ζοϊά, τοῦ Δουμά, τοῦ Ούρχω, τοῦ Παλαί, τοῦ Γαβελίληδη, τοῦ Γκιάζη, τοῦ Δροσίνη, τοῦ Σουηή, τοῦ Ιτσόρη, τοῦ Δομέρδο, τοῦ Τμ. Φιλήμονος, τοῦ Αντρέι τὲ Λόστη, τοῦ Θ. Αρινίου, τοῦ Ντε Βαλέρ, τοῦ Ροΐλο, τοῦ Κάιλερ, τῆς Σάρας Μπερνάρ, τοῦ Μπραντέζ, τῆς Σολί Σορέν, τοῦ Ούσσα, τοῦ Βέρδη, τοῦ Φλογατη, τοῦ Εντγα Κινέ, τοῦ Φιρμ. Ντιντο, τοῦ Σλήμαν, τοῦ Θ. Δεληγιάννη και ἀπέιδων θλων μεγάλων ἀνδρῶν, ξένων και Ελλήνων.

H MONTAIN